

Over het bidden

“En als u bidt, gebruikt dan geen omhaal van woorden.”

Matteüs 6:7

In Matteüs 6:5-15 waarschuwt de Heer Jezus Zijn discipelen tegen huichelarij bij het bidden in het openbaar. Zulke bidders verwachten geen antwoord van God, maar zij willen door de mensen gezien worden. Daarom zegt de Heer: “zij hebben hun loon al”. De voldoening die ze zoeken, vinden ze in de lovende woorden van degenen die naar hen luisteren. De Heer vergelijkt deze omhaal van woorden met wat de heidenen deden voor hun afgoden (hoe meer ze baden, des te sneller dachten ze verhooring te vinden bij goden die niet konden zien of horen).

Laten wij dus op de juiste manier bidden. Wij kunnen soms voorbereide gebeden opzeggen, zonder oefening van het hart. We menen toch niet daardoor extra snel verhoord te zullen worden door God? Daarom kunnen onze gebeden eenvoudig zijn. Hij is op onze vragen voorbereid: “(...) want uw Vader weet wat u nodig hebt voordat u het Hem vraagt” (vs. 8).

“God is in de hemel en u bent op de aarde, laten daarom uw woorden weinige zijn” (Pred. 5:1). Als we willen spreken tot God, dan doen we dat met eerbied en niet met een gemaakte stem, maar als een kind dat alles van zijn vader verwacht. Geen mooie woorden, uit het hoofd geleerd en opgezegd zonder een werkelijke behoefte zich uit te spreken. Spreek vrijuit als een kind. Besef Zijn grootheid. Wees ervan verzekerd dat Hij van tevoren onze behoeften kent. Hij ziet graag dat wij van Hem afhankelijkheid willen zijn voor al onze noden, hoe groot of klein ze in onze ogen ook mogen zijn. Dit kan plaatsvinden in Zijn tegenwoordigheid (vs. 6), want onze Vader kijkt in het verborgen. Een kind van God spreekt dus in stille aandacht, verborgen voor andere mensen, onder vier ogen met God. Als Hij dat nodig vindt, zal Hij in het openbaar antwoorden, maar Hij hoort zeker en *vergelt*.

Laten we het voorbeeld van de Heer Jezus voor ogen houden. Hij bad in woeste plaatsen, voor het aanbreken van de dag. Hij bracht zelfs nachten door in gebed. Hij was volkomen afhankelijk, nederig, onderworpen. Als Zoon van God deed Hij geen wonder voor Zichzelf, toen Hij verzocht werd door de satan (Matt. 4:4; zie Ps. 16:1). Wat een voorbeeld voor ons!

Dit onderwijs over het gebed staat in het evangelie naar Matteüs, dat de Heer Jezus voorstelt als de Messias, de Koning van Israël. Dit onderwijs is opgenomen in de bergrede, die aan de discipelen (het overblijfsel van Israël) de beginselen van het koninkrijk der hemelen voorstelt. Als het volk Hem had aangenomen, had de Heer direct Zijn heerschappij van gerechtigheid en vrede op aarde kunnen vestigen. Daarom staat het gebed dat hier door de Heer Jezus wordt onderwezen in verband met de vestiging van Zijn rijk. Eenmaal zal dit komen, het is tot een later tijdstip uitgesteld. De discipelen zijn nu volgelingen van een verworpen Koning en gedragen zich in overeenstemming daarmee. Toch kunnen we door dit gebed kostbare dingen leren, namelijk op welke wijze we ons tot God kunnen richten en wat we allemaal aan Hem kunnen vragen.

“Onze Vader die in de hemelen bent”. Dit getuigt van vertrouwelijkheid, maar tevens van de grootheid van Hem tot Wie wij ons richten. Hierna vinden we *zeven* onderdelen, volkomen geestelijke vragen. De eerste drie hebben betrekking op de heerlijkheid van God:

1. *“Laat Uw naam worden geheiligd”*. Het gebed dat de naam van God niet zal worden onteerd in een bezoedelde wereld.

2. *“Laat Uw koninkrijk komen”*. God zal in en door Christus heersen. Het getrouwe overblijfsel van Israël verlangt naar die regering. En de Gemeente verwacht de komst van de Heer om de Zijnen tot Zich te nemen, om later met Hem terug te komen en te heersen.

3. *“Laat Uw wil gebeuren, zoals in de hemel, zo ook op aarde”*. De wens die past voor de gelovige in een opstandige wereld is wel, dat eenmaal God op aarde gehoorzaamd zal worden.

Hierna volgen de motieven die betrekking hebben op onszelf:

4. *“Geef ons vandaag ons toereikend brood”*. Dit geeft uitdrukking aan onze dagelijkse behoeften tegenover Hem, die de grote Gever is.

5. *“En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaars hebben vergeven”*. Dat is de gezindheid van vergeving die ons als christenen moet kenmerken.

6. “En leid ons niet in verzoeking”. Het besef van eigen zwakheid, zodat wij ons realiseren dat alleen God ons kan bewaren. Een juiste innerlijke toestand leidt tot deze nederige vraag.

7. “maar verlos ons van de boze”. Hij kan ons bevrijden, als wij ons machteloos voelen ten opzichte van het kwaad en de boze.

Lucas 11:1-4 heeft een wat andere formulering in verband met het onderwijs in dit evangelie van de Zoon des mensen. Maar beide gebeden zijn niet gegeven als onveranderlijke formules, om telkens te repeteren. Dat zou “omhaal van woorden” zijn. Nee, het is bedoeld als een *les* in het bidden, de directe, verstandige, oprechte methode. De uitdrukkingen in ons gebed kunnen veranderen overeenkomstig de situatie. In het vervolg van Lucas (11:5-13) geeft de Heer in een gelijkenis de manier aan. Door een bijzondere nood worden de kenmerken aangestipt die in elk waar gebed te vinden zijn:

Overlast – te middernacht.

Vertrouwen – een vriend.

Eenvoud - leen mij.

Nauwkeurigheid - drie broden.

Onmacht – ik heb niets.

Dat is de manier waarop God wil dat we tot Hem bidden. Ten slotte zegt de Heer Jezus ook hoe God wil antwoorden. Hij geeft altijd aan Zijn kinderen wat tot hun welzijn is, goede dingen, met de machtige zegen van de Heilige Geest. In het evangelie van Lucas vinden we de Heer meer dan elders in gebed als afhankelijk Mens (Luc. 3:21; 5:16; 6:12; 9:18, 29; 11:1 22:32, 44). De Heer Jezus is het levende Voorbeeld van wat Hij ons leert (Jes. 50:4).

Het ware gebed is geduldig. God laat dikwijls op het antwoord wachten. Hij oefent ons geduld en laat de beproeving al zijn vruchten voortbrengen. Wij moeten dus volharden in het gebed (Rom. 12:12; Kol. 4:2; zie ook Dan. 10:12; Luc. 18:1-8). Deze volharding laat ons steeds hetzelfde onderwerp met een geoefend hart voor God brengen. Dat is geen omhaal van woorden. Het is juist het tegenovergestelde. Het houdt op als God op een of andere wijze geantwoord heeft (dat hoeft niet altijd te beantwoorden aan wat wij wensen), of als Hij ons duidelijk maakt dat er geen reden meer is om voor dit onderwerp te bidden. In Jeremia 14:11 zegt de HERE tegen de profeet dat hij niet meer voor het ontrouwe volk moet bidden. Maar als we alles aan God overgegeven hebben en op Zijn antwoord wachten, dan leren wij Zijn vrede kennen (Fil. 4:6-7), terwijl wij van de troon van de genade barmhartigheid ontvangen en genade vinden tot hulp op de juiste tijd (Hebr. 4:16).

De Schrift geeft nog andere gebedsonderwerpen:

- We moeten bidden voor alle mensen en voor de overheden (1 Tim. 2:1-2).

- Voor de stad waar God ons als vreemdelingen doet wonen (Jer. 29:7).
- Voor de vrede van Jeruzalem – dit ook toegepast op de Gemeente (Ps. 122:6).
- Voor hen die ons vervolgen en die ons onrecht aandoen (Matt. 5:44; Luc. 6:28; Jak. 5:13).
- Voor elkaar en in het bijzonder voor de dienstknechten van de Heer, die tot een speciale dienst geroepen zijn (1 Sam. 7:5; 12:23; Job 42:8; 2 Kor. 9:14; Ef. 6:18-19; Kol. 1:3, 9; 4:3; 1 Tess. 5:25; 2 Tess. 3:1; Jak. 5:16).
- In elke plaats (1 Tim. 2:8).
- Te allen tijde (Luc. 21:36; 1 Tess. 3:10; 2 Tess. 1:11).

Paulus en Silas baden in de gevangenis van Filippi, en wat een heerlijk resultaat had dit gebed (Hand. 16:25). Het gebed dient niet alleen om te voorzien in wat ons ontbreekt, maar het is een taak voor de gelovigen en een dienst waartoe de Heer ons oproept: een dienst die alleen door de Zijnen kan worden vervuld en die kostbaar is voor Zijn hart. Bidden is een van de kenmerken van de gelovigen, zoals we kunnen zien in de geschiedenis van Petrus en Cornelius (Hand. 9:11; 10:3, 4, 30, 31).

Als het gebed niet onophoudelijk is (1 Tess. 5:17), wordt het geestelijk leven zwak. Daarom moeten wij waken in het gebed (Matt. 26:41; Marc. 13:33; Kol. 4:2; 1 Petr. 4:7). Het gebed moet dringend zijn (Luc. 18:1; 1 Tess. 3:10; Jak. 5:17); in het geloof tot God gericht (Jak. 1:6); in de naam van de Heer Jezus (Joh. 14:13, 14; 16:23); door de Heilige Geest (Ef. 6:18; Jud.:20); met de geest, maar ook met het verstand (1 Kor. 14:15); in onderworpenheid aan de wil van God en wetend dat Hij hoort (1 Joh. 5:14-15).

In de brieven vertellen verschillende plaatsen wat het gebed betekende in het leven van de apostelen (Rom. 1:10; Ef. 1:16; Fil. 1:9; Ef. 3:14). Die ook bijvoorbeeld Epafras, de strijder in de gebeden (Kol. 4:12). In Efeze 6:18 zien we in de wapenrusting het gebed als aanvalswapen. Het dagelijks voedsel wordt ook geheiligd door Gods Woord en door gebed.

Het gemeenschappelijk gebed is uiterst belangrijk, zowel in het O.T. (2 Kron. 20:1-13; Neh. 9), als in het N.T. (Hand. 3:1; 16:16). Het wordt verricht door het volk van God. Het aardse huis van God was een huis van gebed. Het gebed is een wezenlijk kenmerk van het leven van de Gemeente, die nu het huis van God op aarde is. Matteüs 18:19 geeft de basis van dit gebed van de Gemeente: de belofte dat alles wat wij vragen (al zijn wij slechts met twee of drie gelovigen), gekoppeld wordt aan de tegenwoordigheid van de Heer Jezus in het midden van deze twee of drie die tot Zijn naam vergaderd zijn (Hand. 1:14; 2:42; 6:6; 12:5, 12).

In Romeinen 15:30 vermaant Paulus de broeders, de geroepen heiligen (Rom. 1:7), met hem te strijden in de gebeden: “Maar ik spoor u aan, broeders, door onze

Heer Jezus Christus en door de liefde van de Geest, dat u met mij strijdt in de gebeden tot God voor mij” (zie ook Ef. 6:18; Filem: 22; 1 Kor. 14:9-15; Openb. 5:8).

Laten we dus altijd de kracht van deze hulpbron – het gebed – gebruiken en deze dienst verrichten waaraan de Heer zoveel waarde hecht. Laten we deze dienst doen in nederigheid, maar met vrijmoedigheid (1 Joh.

3:21-22). De antwoorden van de goddelijke liefde dalen nog steeds neer van de troon van de genade, waar Hij zetelt die de “*Hoorder van het gebed*” is (Ps. 65:2), die behagen heeft ons te zegenen naar Zijn rijkdom in heerlijkheid. Kunnen wij zeggen, zoals de volmaakte Voorbidder: “Ik weet dat U Mij altijd hoort” (Joh. 11:42)?

Oorsprong: [Le Messenger Évangélique 1961-313](#)

Titel: [Quelques pensées sur la prière](#)

Oude Sporen 2009

